

Sygn. akt III AUa 1616/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 maja 2019 r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku - III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Alicja Podlewska (spr.)
Sędziowie:	SSA Bożena Grubba SSA Iwona Krzeczowska-Lasoń
Protokolant:	sekr. sądowy Agnieszka Makowska

po rozpoznaniu w dniu 8 maja 2019 r. w Gdańsku

sprawy A. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o ubezpieczenie społeczne

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

od wyroku Sądu Okręgowego w Toruniu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 19 września 2018 r., sygn. akt IV U 442/17

1. oddala apelację;
2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. na rzecz A. B. kwotę 240,00 (dwieście czterdzieści 00/100) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za drugą instancję.

SSA Bożena Grubba SSA Alicja Podlewska SSA Iwona Krzeczowska-Lasoń

Sygn. akt III AUa 1616/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 marca 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. stwierdził, że A. B. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu oraz dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu od 4 lipca 2016 roku. Organ rentowy wskazał, iż w okresie pobierania zasiłku macierzyńskiego od (...) A. B. nie prowadziła działalności gospodarczej i swą „aktywność zawodową” skierowała na uzyskanie ponownie świadczeń z ubezpieczeń społecznych od 4 lipca 2016 roku. Nie zgłosiła ona bowiem w ewidencji zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej na okres zasiłku macierzyńskiego i za cały okres opłacała składkę na ubezpieczenie zdrowotne. Nie udokumentowała jednak,

że zarejestrowana działalność gospodarcza po dniu (...) spełnia cechy wskazane w art. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Zatem nie prowadząc pozarolniczej działalności gospodarczej po w/w dacie i podlegając ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym od (...) do 3 lipca 2016 roku z tytułu pobierania zasiłku macierzyńskiego, nie podlega ona z tego tytułu obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu oraz dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 4 lipca 2016 roku, bowiem w okresie tym nie ma do niej zastosowania art. 6 ust. 1 pkt. 5 w zw. z art. 13 ust. 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych

Odwołanie od powyższej decyzji wywiodła A. B., wskazując, iż przedsiębiorca nie ma obowiązku zawieszania prowadzenia działalności gospodarczej w okresie pobierania zasiłku macierzyńskiego, zaś ona w tym czasie zamierzała przede wszystkim zajmować się dzieckiem. Odwołująca zaznaczyła, iż organ rentowy błędnie przyjął, że nic nie robiła w celu kontynuowania działalności gospodarczej po zakończeniu pobierania zasiłku. Odwołująca dodała, że nie było bowiem żadnych przeszkód, aby mogła prowadzić działalność z tym samym kontrahentem co uprzednio, a szukanie innego kontrahenta byłoby szkodliwe dla nowo narodzonego dziecka, które karmiła piersią. Ubezpieczona wyjaśniła, że ostatecznie jej powrót do pracy w (...) okazał się niemożliwy, ponieważ po zakończeniu zasiłku macierzyńskiego rozchorowała się. Zarówno jej choroba, jak i choroba dzieci nie były jednak planowane. Świadczy o tym fakt, że przed zajściem w ciążę ubezpieczona sporadycznie tylko korzystała z zasiłków chorobowych.

Pozwany organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania oraz zasądzenie na kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Toruniu wyrokiem z dnia 19 września 2018 roku zmienił zaskarżoną decyzję i stwierdził, że odwołująca jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu oraz dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 4 lipca 2016 roku do dnia 9 kwietnia 2017 roku włącznie (pkt I) oraz zasądził od pozwanego na rzecz odwołującej kwotę 180 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego (pkt II). Swoje rozstrzygnięcie Sąd ten oparł na następujących ustaleniach faktycznych i prawnych.

A. B. od 14 maja 2012 roku prowadzi działalność gospodarczą w zakresie centrów telefonicznych ((...)). W dniu 31 lipca 2013 roku zawarła umowę o prowadzenie księgi przychodów i rozchodów z Biurem Rachunkowym (...)z siedzibą w T.. Tego samego dnia udzieliła M. D. stałego pełnomocnictwa do reprezentowania jej przed pracownikami (...)Urzędu Skarbowego w T.. W trakcie przebywania przez ubezpieczoną na zasiłku macierzyńskim umowa nie była faktycznie realizowana. Z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej ubezpieczona w 2015 roku osiągnęła dochód w wysokości 993,17 zł (przychód – 3.032,50 zł, wydatki – 2.039,33 zł), zaś w 2016 roku 0,00 zł. Mąż ubezpieczonej – M. B. od

7 stycznia 2013 roku prowadzi działalność gospodarczą w zakresie centrów telefonicznych ((...)). W ramach tej działalności M. B. świadczy usługi (...). Ponadto, w styczniu 2013 roku, zawarł ze Spółką (...)umowę, w ramach której zatrudniony został jako konsultant w centrum telefonicznym ((...)) (...) S.A. W 2015 r. zawarł tożsamą umowę ze Spółką (...) (zmienił się podmiot, z którym poprzednio zawarł umowę). M. B. od lutego 2017 roku osiąga również przychód z tytułu wynajmu krótkoterminowego mieszkania użyczonego mu bezpłatnie przez matkę. W dniu 22 października 2012 roku ubezpieczona zawarła umowę agencyjną na czas nieokreślony z (...), prowadzącą działalność w W. przy ul. (...). Na mocy powyższej umowy ubezpieczona zobowiązała się w zakresie swojego przedsiębiorstwa do stałego pośredniczenia, za wynagrodzeniem, przy zawieraniu umów na rzecz (...) S.A. oraz dokonywania innych czynności agencyjnych skonkretyzowanych w załączniku nr 2. Ubezpieczona miała wykonywać te czynności wyłącznie w obiekcie zlokalizowanym przy ul. (...). Nadto zobowiązała się do przyjmowania zamówień w wymiarze nie mniejszym niż 125 godzin świadczenia usług miesięcznie. Wynagrodzenie miało stanowić sumę prowizji. Ubezpieczona była uprawniona do powierzenia wykonywania zobowiązań wynikających z umowy osobie trzeciej tylko za zgodą (...). Ubezpieczona zobowiązała się przy tym do powstrzymywania się od świadczenia takich samych lub podobnych usług (na jakiegokolwiek podstawie prawnej, w tym również umów o dzieło lub zlecenia) lub pracy (bez względu na podstawę prawną świadczenia pracy) na rzecz podmiotów zajmujących się działalnością konkurencyjną w stosunku do działalności (...) i spółki (...) S.A. W szczególności ubezpieczona zobowiązała się nie świadczyć usług agencyjnych określonych umową i przepisami Kodeksu cywilnego na rzecz podmiotów prowadzących działalność na rynku

usług telekomunikacyjnych i płatnej telewizji cyfrowej lub płatnej telewizji kablowej. W dniu 1 marca 2015 roku ubezpieczona zawarła tożsamą umowę agencyjną ze spółką (...) ponieważ zmieniła się nazwa podmiotu, z którym poprzednio zawarła umowę agencyjną. Czynności w ramach prowadzonej działalności gospodarczej ubezpieczona wykonywała w budynku przy ul. (...) w T.. Pracowała w systemie zmianowym w godzinach od 8:00 do 22:00. Zleczone obowiązki wykonywała w wymiarze około 200 godzin miesięcznie. Zajmowała się obsługą infolinii i rozmowami z klientami. Powyższa praca stanowiła jej jedyne źródło dochodu. W dniu (...) ubezpieczona urodziła dziecko i od (...) do 3 lipca 2016 roku pobierała zasiłek macierzyński, podlegając z tego tytułu ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, a jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą zgłosiła się wyłącznie do obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego. W okresie pobierania zasiłku macierzyńskiego nie wykreśliła działalności gospodarczej z rejestru, nie dokonała jej zawieszenia i terminowo opłacała składki na ubezpieczenie zdrowotne. Nie wypowiedziała również umowy agencyjnej zawartej w 2015 roku. W tym czasie nie wykonywała jednak żadnych czynności w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, koncentrując się wyłącznie na opiece nad dzieckiem, miała jednak zamiar ją kontynuować po zakończeniu urlopu macierzyńskiego. Odwołując od 29 lutego 2012 roku leczy się w Poradni (...) z rozpoznaniem zaburzeń adaptacyjnych i umiarkowanego epizodu depresji. Z powodu schorzeń psychicznych była dwukrotnie hospitalizowana w 2012 roku. W okresie pobierania zasiłku macierzyńskiego stan jej zdrowia uległ pogorszeniu. Z tego powodu regularnie odbywała wizyty u psychiatry i przyjmowała leki. Problemy zdrowotne miała również córka ubezpieczonej, która cierpiała na wysypkę po spożyciu mleka. Bezpośrednio po zakończeniu urlopu macierzyńskiego, w związku ze stanem zdrowia własnym oraz córki, ubezpieczona wystąpiła z wnioskiem o wypłatę dalszych zasiłków. I tak od 4 lipca 2016 roku do

1 stycznia 2017 roku przebywała na zasiłku chorobowym, w okresie od 7 do 25 stycznia i od 30 stycznia do 28 lutego 2017 roku pobierała zasiłek opiekuńczy, zaś w okresie od 8 marca do 8 kwietnia 2017 roku ponownie zasiłek chorobowy. Mając na uwadze stan swojego zdrowia, konieczność opieki nad dzieckiem oraz namowy męża, ubezpieczona w dniu 10 kwietnia 2017 roku zawiesiła prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej.

Stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił w oparciu o dokumentację znajdującą się w aktach niniejszej sprawy oraz w aktach organu rentowego, jak również na podstawie zeznań świadków K. B. i M. B. oraz przesłuchania ubezpieczonej.

Sąd Okręgowy wskazał, iż stosownie do art. 9 ust. 1c ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą, spełniające jednocześnie warunki do objęcia ich obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi z tytułu pobierania zasiłku macierzyńskiego lub zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego, podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z tytułu pobierania zasiłku macierzyńskiego lub zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego. Mogą one jednak dobrowolnie, na swój wniosek, być objęte ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi także z pozostałych, wszystkich lub wybranych, tytułów, z kontynuacją dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego z tego tytułu. Zgodnie zaś z art. 8 ust. 6 pkt 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych (w brzmieniu obowiązującym w spornym okresie) za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą uważało się osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 roku o swobodzie działalności gospodarczej. Art. 2 tej ustawy stanowił zaś, że działalnością gospodarczą jest zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły. Cechy te winny występować łącznie i realizować się poprzez przedmiotowy zakres czynności. Wykładnia językowa cytowanych wyżej przepisów wskazuje, że przesłanką objęcia przedsiębiorców obowiązkiem ubezpieczeń społecznych z tytułu pozarolniczej działalności gospodarczej jest faktyczne wykonywanie (prowadzenie) tej właśnie działalności. Wykonywanie wszelkich czynności związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, nawet jeśli nie są to czynności bezpośrednio związane z przedmiotem działalności, powoduje obowiązek w dziedzinie ubezpieczeń społecznych.

W ocenie Sądu I instancji stanowisko organu rentowego prowadziło do nieracjonalnych wniosków. Takie zapatrywanie przekreślałoby ratio legis ustanowienia pobierania zasiłku macierzyńskiego obowiązkowym tytułem ubezpieczenia emerytalnego i rentowego w odniesieniu do osoby prowadzącej działalność gospodarczą. Ustawodawca zdawał sobie bowiem sprawę

z tego, że w czasie pobierania zasiłku macierzyńskiego co do zasady nie jest możliwe wykonywanie działalności gospodarczej w tej formule, o której mowa w art. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, a zatem, że w tym czasie tytuł ten nie będzie w zdecydowanej większości przypadków realizowany. Dlatego zapewnił osobie prowadzącej działalność gospodarczą komfort podlegania ubezpieczeniom społecznym obligatoryjnym wyłącznie z tytułu pobierania zasiłku macierzyńskiego. Ponadto w przypadku ubezpieczenia chorobowego ryzykiem chronionym jest niemożność uzyskiwania zarobku z powodu choroby lub macierzyństwa. Logiczne jest zatem, że nie można oczekiwać, aby w przypadku zaistnienia stanu chronionego ryzykiem ubezpieczeniowym nadal realizowany był tytuł, który taką ochronę zapewniał, na tle niniejszej sprawy – tytuł w postaci prowadzenia działalności gospodarczej. W konsekwencji, nie można uzależniać reaktywacji ubezpieczenia chorobowego po ustaniu pobierania zasiłku macierzyńskiego od tego, czy w czasie zaistnienia zdarzenia objętego ryzykiem jednocześnie funkcjonowałby tytuł ubezpieczenia chorobowego. Pogląd prezentowany przez organ rentowy pomija także specyfikę okresu pobierania zasiłku macierzyńskiego jako tytułu ubezpieczenia społecznego. Tytuł ten nigdy nie występuje samodzielnie, lecz zawsze w powiązaniu z innym tytułem, który jest jego źródłem. Powiązanie to nie opiera się przy tym na koegzystencji tytułów, lecz na ich konkurencyjności. Aktywność jednego z nich oznacza, iż drugi pozostaje w stanie „zawieszenia”. Mogłoby się wydawać, że konstrukcji „zawieszenia” tytułu w postaci prowadzenia działalności gospodarczej w okresie pobierania zasiłku macierzyńskiego sprzeciwia się art. 13 ust. 1 pkt 4 ustawy systemowej, skoro stanowi on, że obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu podlegają osoby prowadzące pozarolniczą działalność – od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności. W ocenie Sądu Okręgowego, okres pobierania zasiłku macierzyńskiego, to nie jest okres równoznaczny z zaprzestaniem wykonywania działalności gospodarczej w sensie prawnym. Jest to jedynie okres, kiedy tytuł w postaci pobierania zasiłku macierzyńskiego wyprzedza tytuł w postaci prowadzenia działalności gospodarczej. Jednocześnie w przypadku zawieszenia działalności gospodarczej, o czym mowa w art. 36a ustawy systemowej, wznowienie wykonywania działalności gospodarczej nie wymaga ponownego zgłoszenia do ubezpieczenia (ust. 4). Podjęcie działalności skutkuje więc automatyczną reaktywacją ubezpieczeń społecznych, w tym dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego. Trudno byłoby przyjąć, że w przypadku niezawieszenia działalności gospodarczej w okresie pobierania zasiłku macierzyńskiego nie następowałby taki skutek z tego względu, że działalność nie była prowadzona. W czasie pobierania zasiłku macierzyńskiego przez osobę wykonującą działalność gospodarczą i podlegającą z tego tytułu dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu, nie dochodzi do automatycznego ustania tytułu do obowiązkowego ubezpieczenia emerytalnego

i rentowego w postaci prowadzenia tej działalności gospodarczej. W czasie pobierania zasiłku macierzyńskiego, występuje swoistego rodzaju „uśpienie” tytułu, charakterystyczne także dla innych tytułów ubezpieczeniowych (zwłaszcza stosunku pracy - nikt przecież nie oczekuje, aby kobieta w czasie urlopu macierzyńskiego pracowała, a także, aby po jego zakończeniu zawierała po raz drugi umowę o pracę). Bezprzedmiotowe jest zatem badanie, czy w trakcie pobierania zasiłku macierzyńskiego ubezpieczona prowadziła działalność gospodarczą, skoro, bez względu na to, czy tak rzeczywiście było, od dnia 6 lipca 2015 roku nadal dysponowała tytułem ubezpieczenia w postaci prowadzenia działalności gospodarczej. Gdyby jednak nawet przyjąć stanowisko preferowane przez organ rentowy, to i tak w ocenie Sądu, na tle niniejszej sprawy należałoby przyjąć, iż ubezpieczona w trakcie pobierania zasiłku macierzyńskiego prowadziła działalność gospodarczą w rozumieniu art. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Organ rentowy nie wykazał przy tym, że wolą odwołującej było zaprzestanie prowadzenia działalności gospodarczej. Ubezpieczona przyznała – co potwierdzili także świadkowie - że w okresie pobierania zasiłku macierzyńskiego nie świadczyła usług w ramach umowy zawartej ze Spółką (...) w W.. Należy jednak podkreślić, iż na mocy zawartej w 2015 roku umowy agencyjnej została objęta zakazem konkurencji, a usługi w zakresie pośrednictwa telekomunikacyjnego mogła świadczyć tylko w określonym obiekcie przy ul. (...) w T.. Ponadto w okresie przebywania na urlopie macierzyńskim skupiała się na opiece nad nowonarodzonym dzieckiem. Pogorszył się również stan jej zdrowia – ze względu na dolegliwości psychiczne odbywała wizyty u lekarza psychiatry i zażywała leki. Tym niemniej ani w trakcie pobierania zasiłku macierzyńskiego, ani w okresie późniejszym ubezpieczona nie wykreśliła działalności gospodarczej z rejestru, nie dokonała jej zawieszenia (aż do 10 kwietnia 2017 roku) i opłacała terminowo składki na ubezpieczenie

zdrowotne. Nie wypowiedziała również zawartej umowy agencyjnej. Powyższe oznacza, iż w dalszym ciągu miała zamiar kontynuowania prowadzenia działalności gospodarczej.

W ocenie Sądu I instancji rzeczywiste zaprzestanie (przerwa) działalności może wystąpić wyłącznie z przyczyn obiektywnych między innymi takich, jak choroba własna czy członka najbliższej rodziny, której charakter uniemożliwia prowadzenie działalności gospodarczej. Jednakże w tym kryterium nie mieści się krótkotrwała niedyspozycja, konieczność odbywania wizyt lekarskich, czy też fakt sprawowania opieki na dzieckiem. Należy mieć na uwadze, że ubezpieczona prowadziła działalność gospodarczą na podstawie wpisu do CEIDG od 2012 roku i do czasu przejścia na zwolnienie lekarskie przed porodem świadczyła usługi wchodzące w zakres prowadzonej działalności gospodarczej. Przejściowa konieczność opieki nad dzieckiem nie powinna podważać ciągłości prowadzenia działalności gospodarczej. Zarówno ubezpieczona, jak i świadkowie potwierdzili zamiar dalszego prowadzenia działalności gospodarczej.

Sąd Okręgowy podkreślił, że działalność gospodarcza jest działalnością, z którą związana jest konieczność ponoszenia przez przedsiębiorcę ryzyka gospodarczego. Zatem należy liczyć się również z ryzykiem obejmującym okresy faktycznego przestoju w wykonywaniu działalności gospodarczej, co w przypadku ubezpieczonej wynikało z konieczności opieki nad dzieckiem i wiążącym ją zakazem konkurencji, co wykluczało podejmowanie przez nią jakichkolwiek czynności w zakresie telemarketingu, których nie mogła wykonywać zdalnie. Miała ona zamiar kontynuowania działalności gospodarczej, który był oparty na obiektywnie realnym oczekiwaniu na wystąpienie w przyszłości zdarzeń to umożliwiających tj. zakończenie okresu pobierania zasiłku macierzyńskiego. Nie podważa tego fakt, że w dniu 10 kwietnia 2017 roku zawiesiła działalność gospodarczą. Należy bowiem zwrócić uwagę, że okoliczność ta miała miejsce dwa lata po narodzinach dziecka oraz po pogorszeniu się stanu jej zdrowia. Okres przebywania na urlopie macierzyńskim należy traktować jako okres usprawiedliwionego niewykonywania pracy z powodu sprawowania osobistej opieki nad dzieckiem. Przerwy w świadczeniu usług w ramach wykonywanej działalności gospodarczej z tytułu urodzenia dziecka i sprawowania nad nim osobistej opieki nie powinny powodować utraty statusu przedsiębiorcy. Pomimo zamiaru kontynuacji, jej dalsze wykonywanie - wobec konieczności opieki nad dzieckiem - nie było fizycznie możliwe. Następnie ubezpieczona po zakończeniu pobierania zasiłku macierzyńskiego była zmuszona przejść na kolejne zwolnienie lekarskie, z uwagi stan zdrowia psychicznego oraz chorobę córki, co również stanowiło okoliczność od niej niezależną. Ubezpieczona przyznawał, iż w spornym okresie nie osiągała przychodów z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej, jednakże przynoszenie strat przez daną działalność nie pozbawia jej statusu działalności gospodarczej, a o zarobkowym charakterze działalności gospodarczej nie decyduje faktyczne osiągnięcie zysku, lecz zamiar jego osiągnięcia.

W związku z powyższym Sąd Okręgowy uznał, że brak było podstaw do wyłączenia odwołującej z ubezpieczeń społecznych od 4 lipca 2016 roku, albowiem posiadała ona tytuł prawny do objęcia tym obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym oraz dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym. Dlatego też Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną i orzekł jak w punkcie I sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd ten orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 1 i § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015, poz. 1804 – w brzmieniu obowiązującym od dnia 27 października 2016 roku), mając na uwadze wartość przedmiotu sporu wynoszącą 368 zł (suma składek na ubezpieczenia społeczne za okres od ustania urlopu macierzyńskiego do dnia zwieszenia działalności, tj. do 9 kwietnia 2017 roku). Nakład pracy pełnomocnika ubezpieczonej uzasadniał zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w wysokości podwójnej stawki minimalnej, tj. 180 zł.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł organ rentowy zaskarżając go w całości i domagając się jego zmiany i oddalenia odwołania oraz zasądzenia kosztów postępowania za obie instancje, ewentualnie uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Pozwany zarzucił naruszenie art. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej poprzez przyjęcie, że ubezpieczona w okresie pobierania zasiłku macierzyńskiego prowadziła działalność gospodarczą, mimo że w tym okresie faktycznie jej nie wykonywała, zaś sporadyczne działania ubezpieczonej w tym czasie nie były nakierowane na chęć osiągnięcia z tego tytułu zysku, a

zatem działania te nie miały charakteru zarobkowego, ciągłego i zorganizowanego. Pozwany zarzucił także naruszenie art. 6 ust. 1 pkt 5, z art. 8 ust. 6 pkt. 1 w zw. z art. 13 pkt 4 oraz z art. 9 ust. 1c ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez przyjęcie, że od 4 lipca 2016 roku do 9 kwietnia 2017 roku odwołująca podlegała obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu oraz dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą, podczas gdy w okresie poprzedzającym nie prowadziła działalności gospodarczej rodzącej tytuł do objęcia jej ubezpieczeniami społecznymi. W ocenie pozwanego zaskarżony wyrok narusza również art. 9 ust. 1c ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez błędne przyjęcie, że w okresie pobierania zasiłku macierzyńskiego, w przypadku ubezpieczonej, istniał rzeczywisty zbieg tytułów do ubezpieczeń, tj. z tytułu pobierania tego zasiłku z równoczesnym prowadzeniem pozarolniczej działalności gospodarczej, podczas gdy w tym okresie ubezpieczona faktycznie nie prowadziła pozarolniczej działalności gospodarczej. Organ rentowy wskazał, iż Sąd Okręgowy poczynił błędne ustalenia faktyczne, uznając, iż ubezpieczona wykazała fakt prowadzenia działalności gospodarczej, co w konsekwencji rzutowało na objęcie jej ubezpieczeniami społecznymi, podczas gdy od momentu przejścia na zasiłek macierzyński nie prowadziła pozarolniczej działalności gospodarczej. Pozwany zarzucił też naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez brak wszechstronnego rozważenia zebranego materiału dowodowego, co z kolei spowodowało poczynieniem sprzecznych ustaleń z treścią zgromadzonego materiału dowodowego. Sąd Okręgowy błędnie przyjął, iż odwołująca prowadziła działalność gospodarczą w zakresie działalności centrów telefonicznych (...) i błędnie uznał, że odwołująca jako osoba „mająca zamiar” prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej wykazała tytuł do objęcia jej ubezpieczeniami społecznymi. Zdaniem pozwanego Sąd I instancji w sposób dowolny uznał też, że mimo faktycznego niewykonywania usług w ramach prowadzonej działalności w okresie pobierania zasiłku macierzyńskiego, przy jednoczesnym opłacaniu składek na ubezpieczenie zdrowotne i braku zawieszenia bądź wykreślenia działalności gospodarczej odwołująca miała zamiar jej prowadzenia, o czym świadczyć miały czynności w postaci opłacania składek na ubezpieczenie zdrowotne, chęć powrotu wrócić do pracy w (...) niewypowiedzenie umowy agencyjnej.

W uzasadnieniu apelacji pozwany wskazał, iż odwołująca nie wykazała zarówno w trakcie postępowania administracyjnego, jak również w trakcie postępowania sądowego, że w okresie przebywania na urlopie macierzyńskim podjęła działalność gospodarczą w rozumieniu przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. W konsekwencji nie wykazała tytułu do objęcia jej obowiązkowymi ubezpieczeniami społecznymi. Podjęte przez wnioskodawczynię sporadyczne czynności miały jedynie stworzyć pozór prowadzenia działalności gospodarczej w celu uzyskania dalszej ochrony ubezpieczeniowej. Potwierdza ten fakt również niepodjęcie przez odwołującą działań w postaci czy to zawieszenia działalności, czy też zatrudnianie pracowników na czas niemożności wykonywania przez nią działalności gospodarczej w okresie pobierania zasiłku macierzyńskiego. Zdaniem organu rentowego, zgłoszenie odwołującej do ubezpieczeń społecznych z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej od 4 lipca 2016 roku nastąpiło bez wykazania ważnego ku temu tytułu, jak również nastąpiło z naruszeniem zasad współzycia społecznego (art. 58 § 2 k.c.), polegającym na świadomym osiągnięciu nieuzasadnionych korzyści z systemu ubezpieczeń społecznych kosztem innych uczestników tego systemu. W szczególności zgłoszenie to narusza zasadę równego traktowania wszystkich ubezpieczonych, wyrażoną w art. 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, jak również zasadę ekwiwalentności opłacanych składek w stosunku do uzyskiwanych świadczeń z FUS.

Odwołująca w odpowiedzi na apelację wniosła o jej oddalenie oraz o zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja organu rentowego nie zasługiwała na uwzględnienie.

Spór w przedmiotowej sprawie koncentrował się na kwestii, czy A. B. w okresie wskazanym w zaskarżonej decyzji podlegała jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu.

Sąd I instancji przeprowadził postępowanie dowodowe w zakresie zaoferowanym przez strony, dokonał właściwych ustaleń stanu faktycznego w zakresie elementów istotnych dla rozstrzygnięcia oraz prawidłowo ocenił zebrany w sprawie materiał dowodowy. Podkreślić przy tym należy, że skuteczne postawienie zarzutu sprzeczności istotnych ustaleń ze zgromadzonymi dowodami lub naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. wymaga wykazania, że sąd uchybił zasadom logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego, lub nie uwzględnił wszystkich przeprowadzonych w sprawie dowodów. Wszelkie zarzuty pozwanego dotyczące błędnego ustalenia przez Sąd Okręgowy, iż odwołująca w okresie pobierania zasiłku macierzyńskiego prowadziła działalność gospodarczą są całkowicie nieuzasadnione. Takich ustaleń Sąd I instancji nie poczynił. Przeciwnie, Sąd ten wyraźnie wskazał, że ubezpieczona w okresie pobierania zasiłku macierzyńskiego nie wykonywała żadnych czynności w ramach prowadzonej działalności gospodarczej i skoncentrowała się wyłącznie na opiece nad dzieckiem. Sąd ten w żadnym fragmencie uzasadnienia nie stwierdził też, że w tym czasie odwołująca podlegała ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej. Sąd Okręgowy jednoznacznie wyjaśnił, że w okresie pobierania zasiłku macierzyńskiego odwołująca podlegała ubezpieczeniu emerytalnemu i rentowym właśnie z tytułu pobierania zasiłku macierzyńskiego. Z tych też względów argumentacja organu rentowego w w/w zakresie nie mogła się spotkać z żadną aprobatą. Pozostałe zarzuty pozwanego również nie zasługiwały na uwzględnienie.

Sąd Apelacyjny podziela utrwaloną w orzecznictwie wykładnię przepisów ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz - obowiązujących w spornym okresie - przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, z której wynika, iż przesłanką niezbędną do powstania obowiązku ubezpieczenia społecznego przedsiębiorcy (art. 6 ust 1 pkt 5 ustawy) jest faktyczne wykonywanie działalności gospodarczej (por. np. wyrok SN z dnia 25 listopada 2005 roku, I UK 80/05, OSNAPiUS 2006, nr 19-20, poz. 309).

Poza sporem pozostawało, że odwołująca przed dniem 6 lipca 2015 roku, kiedy to zaczęła pobierać zasiłek macierzyński, prowadziła działalność gospodarczą w rozumieniu przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Bezsprzeczne też było, że po dniu 6 lipca 2015 roku odwołująca nie zawiesiła działalności gospodarczej, nie dokonała też jej wyrejestrowania i terminowo opłacała składki na ubezpieczenie zdrowotne oraz nie wypowiedziała umowy agencyjnej, której wykonywanie było przedmiotem jej działalności gospodarczej. W tych okolicznościach nie sposób uznać aby w okresie pobierania zasiłku macierzyńskiego odwołująca zaprzestała definitywnie wykonywania działalności gospodarczej lub by nie miała zamiaru jej dalej prowadzić po zakończeniu okresu zasiłkowego. Jednocześnie należy podkreślić, że usprawiedliwione przyczynami obiektywnymi (stan zdrowia, opieka nad dzieckiem w okresie pobierania zasiłku macierzyńskiego) przerwy w wykonywaniu działalności przez matkę - przedsiębiorcę, nie są równoznaczne z faktycznym zaprzestaniem prowadzenia tej działalności i nie skutkują ustaniem tytułu do ubezpieczenia z art. 6 ust 1 pkt 5 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

Nadmienić trzeba, iż zasadą jest, że to przedsiębiorca pobierający zasiłek macierzyński decyduje, czy będzie w okresie zasiłkowym wykonywał działalność gospodarczą. Niewykonywanie tej działalności w okresie pobierania zasiłku macierzyńskiego nie skutkuje zaś utratą tytułu do ubezpieczeń. Prowadzenia działalności gospodarczej nie można utożsamiać tylko z konkretnymi transakcjami w ramach świadczonych usług. Prowadzenie działalności gospodarczej obejmuje zarówno okresy faktycznego wykonywania usług, jak też okresy, w których usługi te nie są wykonywane, ale bez jednoczesnej woli definitywnego zaprzestania prowadzenia działalności gospodarczej. Brak dochodu z tytułu działalności gospodarczej nie jest zaś czynnikiem decydującym albowiem istotne jest też samo dążenie do osiągnięcia zarobku (będącego zazwyczaj zyskiem) przez wykonywanie określonej działalności. Nie jest więc konieczne faktyczne osiąganie dochodów z danej działalności. Przynoszenie strat przez daną działalność (zarówno przejściowo, jak i w dłuższych okresach) nie pozbawia jej statusu działalności gospodarczej. Należy bowiem liczyć się z możliwością nieuzyskania przychodu z prowadzonej działalności gospodarczej, czyli poniesienia straty.

Bez względu jednak na to czy czynności podejmowane przez odwołującą miały charakter profesjonalny i zorganizowany, brak jest podstaw do uznania, że z chwilą rozpoczęcia pobierania zasiłku macierzyńskiego lub w trakcie tego okresu nie miała ona zamiaru dalej prowadzić działalności gospodarczej. Istotnym jest przy

tym, że art. 11 ust. 1 i 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych nie przewiduje ani obowiązkowego, ani dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego osób pobierających zasiłek macierzyński albo zasiłek w wysokości zasiłku macierzyńskiego. Nie można też stwierdzić, że zasiłek macierzyński powoduje ustanie dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego na podstawie art. 14 ust. 2 pkt 3 ustawy systemowej, bo ustanie tytułu podlegania ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz chorobowemu należy rozumieć jako zaprzestanie działalności gospodarczej. Zasiłek macierzyński to w istocie usprawiedliwiona przerwa w prowadzeniu działalności gospodarczej.

Podkreślić przy tym należy, że w myśl art. 11 ust. 2 w związku z art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy systemowej, ubezpieczenie chorobowe osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą ma dobrowolny charakter. Osoby prowadzące taką działalność podlegają obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu od rozpoczęcia wykonywania działalności do zaprzestania jej wykonywania (art. 13 pkt 4 ustawy systemowej). Natomiast dobrowolne ubezpieczenie chorobowe trwa od dnia wskazanego we wniosku o objęcie tym ubezpieczeniem (ale nie wcześniej niż od dnia, w którym wniosek został zgłoszony) i ustaje od dnia wskazanego we wniosku o wyłączenie z ubezpieczenia chorobowego (ale nie wcześniej niż od dnia, w którym wniosek został złożony), od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego, za który nie opłacono w terminie składki należnej na to ubezpieczenie oraz od dnia ustania tytułu podlegania temu ubezpieczeniu (art. 14 ust. 1 i 2 ustawy systemowej).

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 13 lutego 2018 roku (II UK 698/16, niepubl.) wskazał, że regulacja ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (j.t.: Dz.U. z 2017 r., poz. 1368 ze zm. – dalej „ustawa zasiłkowa”), nie wprowadza zróżnicowania w zakresie prawa do dłuższego zasiłku macierzyńskiego ze względu na tytuł ubezpieczenia, czyli również w odniesieniu do prowadzących działalność gospodarczą. Podstawą prawa do zasiłku jest więc określona praca lub działalność stanowiąca tytuł ubezpieczenia. Tak też stanowi ustawa zasiłkowa. Zgodnie z jej art. 3 pkt 1, tytuł ubezpieczenia chorobowego oznacza zatrudnienie lub inną działalność, których podjęcie rodzi obowiązek ubezpieczenia chorobowego lub uprawnienie do objęcia tym ubezpieczeniem na zasadach dobrowolności w rozumieniu przepisów ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Uprawnione jest zatem stwierdzenie, że o ubezpieczeniu chorobowym osoby prowadzącej działalność gospodarczą nie decyduje to, czy ponownie zgłosiła się do ubezpieczenia chorobowego po okresie pobierania zasiłku macierzyńskim, lecz to, czy wcześniej zgłosiła się do tego ubezpieczenia chorobowego i spełniła warunki do uzyskania zasiłku chorobowego a po nim do zasiłku macierzyńskiego, po którym mogła stać się niezdolna do pracy i korzystać z zasiłku chorobowego. Zdaniem Sądu Najwyższego, nie można stwierdzić, że zasiłek macierzyński powoduje ustanie dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego na podstawie art. 14 ust. 2 pkt 3 ustawy systemowej, bo ustanie tytułu podlegania ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz chorobowemu należy rozumieć jako zaprzestanie działalności gospodarczej (art. 3 pkt 1 ustawy zasiłkowej oraz art. 6 ust. 1 pkt 5 i art. 13 pkt 4 ustawy systemowej). Zasiłek macierzyński (podobnie zasiłek chorobowy) nie jest przyczyną faktyczną ani prawną ustania tytułu ubezpieczenia, bo nie musi oznaczać zaprzestania działalności gospodarczej w rozumieniu art. 13 pkt 4 ustawy systemowej. Podobnie w sytuacji wydłużonego zasiłku macierzyńskiego, skoro obejmuje dodatkowy (nowy) urlop rodzicielski, czyli uzasadnioną przerwę w wykonywaniu pracy lub działalności. Szczególna regulacja dotycząca wydłużonych zasiłków macierzyńskich nie zmienia tytułu ubezpieczenia (pracy, działalności). Po zasiłku macierzyńskim (urlopie) ubezpieczona może więc wrócić do dotychczasowej (poprzedniej) pracy lub działalności. Zasiłek macierzyński nie oznacza więc ustania tytułu podlegania ubezpieczeniom społecznym. Ustanie dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego jest ściśle określone w art. 14 ustawy systemowej. Zależy od wniosku o wyłączenie z ubezpieczenia, nieopłacenia składki albo ustania tytułu podlegania ubezpieczeniom. Dobrodziejstwo nowej regulacji - przynajmniej ubezpieczenie emerytalne i rentowe w okresie zasiłku macierzyńskiego - nie może pogarszać sytuacji ubezpieczonych. Urodzenie dziecka w czasie ubezpieczenia chorobowego uprawnia do zasiłku macierzyńskiego (art. 29 ustawy zasiłkowej). Może się zdarzyć, że w czasie wydłużonego zasiłku macierzyńskiego ubezpieczona ponownie stanie się niezdolna do pracy lub będzie w kolejnej ciąży. Niezasadny jest zatem kierunek wykładni stwierdzający ustanie dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego ze względu na "samodzielny" (inny) tytuł ubezpieczenia, łączony z prawem do zasiłku macierzyńskiego. Nadal należałoby wskazać przepis, który wyłączałby w takiej sytuacji (zasiłku macierzyńskiego) ubezpieczenie chorobowe albo powodował przerwę w tym ubezpieczeniu, zwłaszcza że nie doszło do zmiany art. 14 ustawy systemowej. Punktem odniesienia nie jest ubezpieczenie emerytalne i rentowe z tytułu

zasiłku macierzyńskiego, lecz nadal ubezpieczenie ze względu na podstawowy tytułu ubezpieczenia chorobowego (art. 3 pkt 1 ustawy zasiłkowej). Dla pracownika jest to zatrudnienie a dla prowadzącego działalność gospodarczą - ta działalność, których ubezpieczeni nie wykonują i nie muszą wykonywać wobec opieki nad dzieckiem w okresie zasiłku macierzyńskiego. Zasiłek ten nie był tytułem ubezpieczenia a stał się nim na mocy szczególnej regulacji. Nie oznacza to, że jej wprowadzenie ma pogarszać sytuację ubezpieczonych przez rozstrzygnięcie, że ustaje dobrowolne ubezpieczenie chorobowe, skoro nie jest to sytuacja opisana hipotezą normy art. 14 ust. 2 pkt 3 ustawy systemowej. Sąd Najwyższy wskazał również, że osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą, która - będąc zgłoszona do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego - pobierała zasiłek chorobowy, a następnie zasiłek macierzyński, nie musi ponownie zgłaszać się do tego ubezpieczenia po zakończeniu okresu zasiłkowego.

Sąd Apelacyjny w niniejszym składzie powyższy pogląd podziela w całej rozciągłości.

Z tych też względów jeśli się weźmie pod uwagę, że odwołująca bezspornie wykonywała w sposób zorganizowany i ciągle działalność gospodarczą przed przejściem na zasiłek macierzyński, a w czasie tego nie miała obowiązku faktycznego prowadzenia działalności gospodarczej i jednocześnie zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwala stwierdzić, że w czasie pobierania zasiłku macierzyńskiego odwołująca definitywnie zaprzestała prowadzenia działalności gospodarczej, w tym znaczeniu, że nie miała zamiaru jej dalej prowadzić, nie można uznać, że po zakończeniu pobierania zasiłku macierzyńskiego nie posiadała ona tytułu do ubezpieczenia społecznego z racji prowadzenia działalności gospodarczej. Odwołująca od dnia 4 lipca 2016 roku przebywała na zasiłku chorobowym, następnie od dnia 30 stycznia 2017 roku na zasiłku opiekuńczym i od 8 marca 2017 roku ponownie na zasiłku chorobowym. Trudno zatem oczekiwać aby w okresie niezdolności do pracy i opieki nad chorym dzieckiem, miała ona podejmować jakieś działania związane z prowadzoną działalnością gospodarczą tylko po to by niejako „wznowić” tytuł do ubezpieczenia społecznego, który jak już wcześniej wspomniano i tak nie ustał. Wykazanie ustania tytułu do ubezpieczenia społecznego, a konkretnie do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego po dniu przejścia odwołującej na zasiłek macierzyński spoczywało na organie rentowym. Podkreślić trzeba, że podstawowa reguła procesowa stanowi, że ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Skoro zaś pozwany twierdził, że odwołująca nie posiadała tytułu do ubezpieczenia to winien on wykazać, że odwołująca definitywnie zaprzestała prowadzenia działalności gospodarczej, przy czym jak już wyżej wskazano samo pobieranie zasiłku macierzyńskiego nie świadczy o braku chęci prowadzenia działalności gospodarczej. W sytuacji gdy odwołująca nie zawiesiła i nie wyrejestrowała działalności gospodarczej, opłacała składki na ubezpieczenie zdrowotne i nie wypowiedziała umowy agencyjnej, które realizacja była jej źródłem przychodu w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą, to trudno jest uznać, że ubezpieczenia nie miała zamiaru prowadzić dalej działalności gospodarczej. Odwołująca zaoferowała przy tym dowody z zeznań własnych oraz zeznań świadków, z których wynika, że po zakończeniu pobierania zasiłku macierzyńskiego planowała dalej współpracować z dotychczasowym kontrahentem i tylko pogorszenie stanu jej zdrowia dziecka uniemożliwiły jej podjęcie działalności gospodarczej, co ostatecznie poskutkowało jej zawieszeniem od dnia 10 kwietnia 2017 roku. W tych okolicznościach to organ rentowy powinien wykazać stosownymi dowodowymi, że odwołująca faktycznie nie miała zamiaru prowadzić działalności gospodarczej. Jednocześnie zaznaczyć trzeba, że kolejna rządząca postępowaniem cywilnym zasada kontradiktoryjności polega na tym, że to nie na sądzie, lecz stronach procesowych spoczywa ciężar aktywnego uczestniczenia w czynnościach procesowych, oferowania dowodów na potwierdzenie własnych tez oraz podważenie twierdzeń przeciwnika. Pożądana aktywność wyraża się zarówno w składaniu pism procesowych jak też w odpowiednim reagowaniu na zachowania procesowe przeciwnika i przedstawiane przez niego dowody tak w pismach procesowych jak i na rozprawie. Dlatego też to organ rentowy winien wykazywać stosowną inicjatywę, tak w konstruktywnym negowaniu twierdzeń odwołującej, jak też naprowadzaniu dowodów, które mogłyby podważyć jej stanowisko lub zdyskwalifikować zaoferowane przez nią dowody. Tymczasem organ rentowy nie wykazał należytej inicjatywy w w/w zakresie, a jak już wyżej wskazano Sąd I i II instancji nie był zobowiązany poszukiwać dowodów w celu obrony stanowiska pozwanego.

Mając na uwadze powyższe ustalenia faktyczne stwierdzić należy, iż nie jest zasadna argumentacja pozwanego odnośnie tego, że niewykonywanie działalności gospodarczej w okresie zasiłku macierzyńskiego nie może skutkować objęciem ubezpieczeniem społecznym z tego tytułu po ustaniu okresu zasiłkowego. Sąd I instancji prawidłowo ustalił,

iż ubezpieczona nie zaprzestała prowadzenia działalności gospodarczej w okresie bezpośrednio poprzedzającym okres sporny, nie miała zamiaru zrezygnowania z prowadzenia jej w sposób, ciągły, zarobkowy, zorganizowany, a zatem nie było podstaw do przyjęcia, iż od dnia 4 lipca 2016 roku jej tytuł do ubezpieczenia społecznego i dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego ustał, zaś samo pobieranie zasiłku macierzyńskiego również nie powodowało ustania tytułu do ubezpieczenia społecznego w związku z działalnością gospodarczą. Ponownie podkreślić należy, że ograniczenie działalności do sporadycznych czynności, a nawet przerwa w wykonywaniu działalności wynikająca z konieczności opieki nad dzieckiem w okresie pobierania zasiłku macierzyńskiego przez kobietę - przedsiębiorcę, nie jest równoznaczna z zaprzestaniem prowadzenia tej działalności, a zatem nie skutkuje ustaniem tytułu do ubezpieczenia z art. 6 ust 1 pkt 5 i art. 11 ust 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

Reasumując, apelacja organu rentowego nie zawierała zarzutów, które mogłyby skutkować zmianą lub uchYLENIEM zaskarżonego wyroku. Z tych też względów Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 385 k.p.c., oddalił apelację pozwanego jako nieuzasadnioną, o czym orzeczono w punkcie pierwszym sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd Apelacyjny, orzekł w punkcie drugim wyroku, na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 109 § 2 k.p.c. oraz w oparciu o § 9 ust. 2 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz.U. z 2018 roku poz. 1265 ze zm.) zasądzać od pozwanego jako strony przegrywającej spór na rzecz odwołującej kwotę 240 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

SSA Alicja Podlewska SSA Bożena Grubba SSA Iwona Krzeczowska-Lasoń